

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:32
מוצאי שבת.....9:04
שיעורים כסדרן
נ"ך.....משלי י"א-י"ב
בבלי.....יבמות נ"ד
ירושלמי.....בבא בתרא י"ח
תוספתא.....כלים מציעא ב'
רמב"ם.....שאר אבות הטומאה י"א

שעה 11, גליון 35 (550)

פרשת אחרי, כ"ט ניסן, עברכים חודש אייר, אבות פרק א', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

מ'ציילט ספירה

דער אייבערשטער האט ארויסגענומען די אידישע קינדער פון מצרים אום יום טוב פסח, די אידן זענען געווען דעמאלט פארזינקען אין די גנין און פערציג שיערי טומאה, און אין די לעצטע מינוט האט זיי דער אייבערשטער ארויסגענומען פון מצרים. אבער זיי האבן נאכגיטש געקענט מקבל זיין די תורה, זיי האבן קודם געציילט ספירה זיבן וואכן און דערנאך האבן זיי מקבל געווען די הייליגע תורה.

דאס איז א געוואלדיגע חיזוק און וועג-ווייזער פאר יעדן איד, ווי אזוי אנצוגיין אין לעבן, יעדער איד וויל באמת זיין וואויל און דינען דעם אייבערשטן, נאר דער יצר הרע רעדט צו דעם מענטש צו טוהן עבירות, און ווען דער מענטש פאלט דורך, קומט דער יצר הרע און ער צוברעכט אים "דו ביזט שוין גארנישט ווערט, דו וועסט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין". און ווען דער מענטש שטארקט זיך און ער קומט נאכאמאל און נאכאמאל צום אייבערשטן, פרוברט דער יצר הרע נאכאמאל און נאכאמאל צו צוברעכן דעם מענטש, ביז ער איז לידער מצליח אסאך מאל צו מייאש זיין דעם מענטש אז ער זאל אוועקגיין פונעם אייבערשטן.

דערפאר קען מען נעמען א גרויסע חיזוק פון די ספירה טעג, אז אפילו ווען די אידן זענען שוין ארויס פון מצרים, זענען זיי נישט אנגעקומען גלייך צו קבלת התורה, זיי האבן קודם געדארפט דורכגיין די ספירה טעג, און די זעלבע איז ביי יעדן איד, אפילו ווען ער וויל שוין ארויסגיין פון זיין אייגענע מצרים, ער מאכט אפ: "דאס איז עס, פון יעצט <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

וואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סיפן קט"ו), א מענטש וואס איז געווען ווייט פונעם אייבערשטן און איין טאג מאכט ער אפ אז ער וויל תשובה טון, זיך צוריק קערן צום אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך, קומט דאן די מדת הדין און זאגט אז מען קען דאס נישט צולאזן, מען מוז שטערן דעם מענטש, מען קען אים נישט לאזן אויף איינמאל ווערן אן ערליכער איד; אז ביי יעצט איז ער נישט געווען גוט, קען מען נישט אין איין מינוט צוריק נעמען מיט אפענע ארעמעס, מען מוז אים אונטערשטעלן מניעות און שוועריקייטן, עס זאל אים נישט אנקומען אזוי גרינג. דער אייבערשטער איז דאך אבער א בעל הרחמים, ער האט רחמנות אויפן מענטש, ער וויל יא אז דער מענטש זאל תשובה טון, נישט אזוי דער מענטש זאל שטארבן; דערפאר באהאלט זיך דער אייבערשטער אין די מניעות, אפילו עס ווערט טאקע אונטערגעשטעלט שטערווינגען פארן מענטש, עס גייט אים נישט אזוי לייכט, אבער דער אייבערשטער באהאלט זיך דאך, און אויב דער מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט אים דער אייבערשטער העלפן און ער וועט מצליח זיין.

אויב האט דער מענטש נישט קיין שכל, וועט ער גלייך אויפגעבן ווען ער זעט אז זאכן גייען נישט אזוי ווי ער האט געפלאנט, ער וועט ווערן ברוגז, "הי'מך אז עס גייט מיר אזוי שווער?! איך וויל דאך שוין יעצט זיין גוט און וואויל, פארנוואס פונקט יעצט קומט מיר אונטער די אלע שוועריקייטן? מסתמא דארף דער אייבערשטער מיר מער נישט האבן, ער איז בכלל נישט אינטערעסירט אין מיר", און ער וועט זיך אויסדרייען און צוריק גיין צו זיינע נארשיקייטן. איינער וואס האט אבער די רכטיגע שכל, וועט זיך נישט דערשרעקן פון קיין שום זאך, ער וועט וויסן אז זיין ליבער טאטע אין הימל וויל אים נאר אויספרובירן, דער אייבערשטער אליין באהאלט זיך אונטער די אלע נסיונות, און מיט דעם כח וועט ער זיך שטארקן און ווייטער אנגיין.

דאס איז וואס די תורה דערציילט אונז ביים מעמד הר סיני (שמות כ', י"ו) וי'עמד העם מרחק - די פשוט'ע מענטשן ווען זיי זעען די מניעות, זיי זעען אז עס גייט נישט אזוי גרינג צו זיין אן ערליכער איד, בלייבן זיי שטיין פונדערנווייטנס. אבער, ומשה נגש אל הערפל - משה רבינו, דער צדיק, לערנט אויס אז אפילו ווען עס זעט אויס פארנעפלט דארף מען זיך נישט דערשרעקן נאר גיין ווייטער מיט א שטארקייט. ווייל, אשר שם האלקים, דאךט אין די געדיכטע געפל איז באהאלטן דער אייבערשטער.

דער פגם פון נחב ונבכיהוא איז געווען (ויקרא ט"ז, א) "בקרבתם לפני ה'", זיי זענען אריין צו די קדושה אן קיין צמצום און אן קיין מניעות, און אויב גייט מען נישט דורך די שוועריקייטן און מניעות, קען מען זייער גרינג אראפפאלן, וואס דאס איז אזוי ווי שטארבן, "זימתו", דערפאר זענען זיי געשטארבן.

דערבער האט דער אייבערשטער אנגעזאגט פאר משה רבינו גלייך נאכדעם, וואל יבא בכל עת אל הקדש, מען קען נישט אייביג אזוי גרינג צוקומען צו די קדושה, עס איז שווער, עס איז דא אויפן וועג אסאך שטרויכלונגען, דארף מען אבער וויסן און געדענקען זיך נישט צו דערשרעקן ווייל אזוי קומט עס, פי בענן אראה על הכפרת, דער אייבערשטער קען מען טרעפן אין די וואלקן, אין די געפל. עס זעט טאקע אויס שווער פון אנהויב, אבער אז מען שטארקט זיך און מען גייט ווייטער אן, וועט דער אייבערשטער העלפן און מען וועט סוף פל סוף זיין אן ערליכער איד.

(ואת המורה אהרי"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארנואס פונקט פאר מיר גייט אזוי שווער?

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת מצורע, ב' ניסן, שנת תשפ"ב לפ"ק
לקבד מיין טייערער ליבער ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. איך בעט דיר זייער, שטארק זיך און שטארק דיין ווייב תח'ל; דער אייבערשטער וועט מאכן מיט דיר גרויסע ניסים, העיקר מה שקורין זיך דערהאלטן. דאס איז די שיינקייט פון א איד, אפילו עס גייט אריבער אויף אים שווערע ביטערע נסיונות, צרות ויסורים - דאך דערהאלט ער זיך, ער האט נישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה לב. ג.) אויפ'ן פסוק (תהלים יא. ה): "ה' צדיק יבחן", היוצר הזה אינו בודק קנקנים מרועעים, ווען דער טעפער וויל בודק זיין די כלים אויב זיי זענען גענוג שטארק - וועט ער נישט נעמען א שוואכע פלי און קלאפן דערויף ווייל עס וועט זיך צעברעכן, וימי הוא בודק, בקנקנים ימים, ער נעמט די גוטע שטארקע כלים, אפילו מקיש עליהם כמה פעמים אינם נשברים, אפילו ער האקט אויף זיי שטארקע קלעפ - צעברעכן זיי זיך נישט, "כף אין הקדוש ברוך הוא מנסה את הרשעים אלא את הצדיקים", אזוי אויך, דער אייבערשטער פרויברט נישט די רשעים - נאר די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט "ה' צדיק יבחן", דער אייבערשטער פרויברט אויס צדיקים.

נאך זאגן זיי: "הפשתני הזה בשעה שהוא יודע שהפשתן שלו יפה כל שהוא כותשה היא משתפחת", ווען מען האט גוטע פלאקס - דעמאלט קען מען דאס גוט אויסקלאפן, עס ווערט בעסער און בעסער, "וכל זמן שהוא מקיש עליה היא משתפחת", ווי מער מען קלאפט דערויף ווערט עס פעטער, "ובשעה שהוא יודע שהפשתן שלו רעה, אינו מספיק לקוש עליה אחת עד שהיא פוקעת", און ווען די פלאקס איז א שוואכע - דעמאלט קלאפט מען נישט אויף דעם, ווייל עס וועט צוגרינד גיין, "כף אין הקדוש ברוך הוא מנסה את הרשעים אלא את הצדיקים", אזוי אויך, דער אייבערשטער פרויברט נישט די רשעים - נאר די צדיקים, אזוי ווי עס שטייט: "ה' צדיק יבחן", דער אייבערשטער פרויברט אויס צדיקים.

נאך זאגן זיי: "משל לבעל הבית שהיה לו שתי פרות", עס איז צוגעגליכן צו איינער וואס האט צוויי קויען, "אחת כחה יפה ואחת כחה רע", איין קו איז א שטארקע און איינע איז א שוואכע, "על מי הוא נוהן את העל", אויף וועלכע קו לייגט ער ארויף די שווערע לאסט? "לא על זאת שכחה יפה", אויף די קו וואס איז שטארק, "כף הקדוש ברוך הוא מנסה את הצדיקים, שנאמר, ה' צדיק יבחן", אזוי טוט דער אייבערשטער, ער פרויברט אויס נאר די צדיקים, ער ווייסט אז זיי האבן כוחות, זיי וועלן נישט צאמפאלן, זיי וועלן בלייבן ביי די אמונה.

דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, עס וועט זיך אלעס איבעררייניגן לטובה, וועסט נאך זען נחת ביי דייער קינדער געזונטערהייט.

(עצתו אמונה מצודת תשפ"ב)

>>>>> מוהרא"ש דערצייילט

וועל איך שוין זיין אן ערליכער איד. קומט מען נאכנישט גלייך אן דערצו, עס דארף קודם אריבער גיין אויף אים די ספירה טעג, איין טאג "חסד שבגבורה", איין טאג "גבורה שבגבורה", דאס מיינט אז יעדן טאג דרייען זיך אריבער אויפן מענטש אלע מיני מצבים און שוועריקייטן ברוחניות ובגשמיות, און ווען דער מענטש האט שכל און ער דערהאלט זיך. צוריק צום אייבערשטן, און ער פרויברט אריינצוכאפן וויפיל תורה ומצוות ער קען, וועט ער סוף כל סוף אנקומען צום יום טוב שבועות צו קבלת התורה, ער וועט באקומען די תורה פונעם אייבערשטן, און זיין אן ערליכער איד.

(קונטרס ספירת העומר)

א געציילטער טאג

נאך א וויכטיגע זאך לערנען מיר פון די ספירה טעג, אז פאר מען גייט מקבל זיין די תורה אום יום טוב שבועות, דארף מען קודם ציילן די טעג, דאס לערנט אונז אז יעדער טאג איז א געציילטער טאג, א וויכטיגער טאג, יעדן טאג קען מען גוט אויסניצן מיט גוטע זאכן.

די גמרא זאגט (פסחים ט.) "מקצת היום כפל", א חלק פונעם טאג איז אזוי ווי א גאנצע טאג, ממילא אפילו ווען עס איז שוין אריבער געגאנגען רוב טאג, און מען געבט זיך א קוק אן ווי אזוי דער טאג איז אריבער מיט גארנישט, טאר מען נישט אויפגעבן אויף דעם טאג און טראקטן "די היינטיגע טאג איז שוין דערנאך, מארגן וועל איך פרויברן אריין צו כאפן גוטע זאכן, מארגן וועל איך לערנען, מארגן וועל איך דאווענען", ווייל אפילו אויב עס איז נאך געבליבן נאר עטליכע מינוט פונעם טאג, קען מען נאך פארעכטן דעם גאנצן טאג, אויב וועט מען אויסניצן די עטליכע מינוט וואס עס איז נאך געבליבן צו לערנען אביסל תורה, צו טוהן עפעס מצוות ומעשים טובים, וועט מען מיט דעם אויפהייבן דעם גאנצן טאג.

דאס לערנען מיר פון די ספירה טעג, יעדער טאג איז א געציילטער טאג, און ווען מען וועט אנהייבן פון יעצט אויסצוניצן יעדן טאג ווי עס דארף צו זיין, וועט מען קענען מקבל זיין די תורה פונעם אייבערשטן אום יום טוב שבועות.

(קונטרס ימי הספירה)

יעדער ציילט פאר זיך אליין

חז"ל זאגן אויפן פסוק וספרתם לכם - לעצמכם. יעדער מענטש דארף ציילן ספירה פאר זיך אליין. דאס קומט אונז לערנען אז די אלע התחזקות וואס מען קען ארויסלערנען פון די ספירה טעג, דאס אלעס דארף מען טוהן פאר זיך אליין און נישט פוקן אויף א צווייטן.

אזוי ווי עס איז דא א דרך הרע וואס רעדט אפ דעם מענטש אז ער זאל קוקן אויף אנדערע איז דא א פארקערטער יצר הרע וואס רעדט צו דעם מענטש אז ער זאל קוקן אויף אנדערע ערליכע אידן און זעהן ווי אזוי דינען דעם אייבערשטן מיט אזא שטארקייט און גרען, אז דער מענטש זאל באקומען חלישת הדעת פון דעם, "יענער איז אזוי וואויל און גוט, און איך קען עס נישט באווייזן". אויבן אויף זעהט דאס אויס ווי ענוה, דער מענטש האלט זיך קליין אז ער קען נישט אזוי גוט. אבער באמת איז דאס גאון, דער מענטש האלט זיך גרויס אז אים פאסט נישט צו דינען דעם אייבערשטן אויף זיין שטאפל וואו ער האלט, ער וועט נאר זיין צופרידן אויב ער קען דינען דעם אייבערשטן אויף א שטאפל פונקט ווי זיין חבר. אבער דער אמת איז אז דער אייבערשטער לייגט יעדן מענטש אריין אין אן אנדערע מצב, און דער אייבערשטער וויל זעהן ווי אזוי דער מענטש וועט זיך שטארקן און דינען דעם אייבערשטן לויט זיין שטאפל און לויט זיינע מעגליכקייטן און אויפשטענדן. דער אייבערשטער האט א באזונדערע סארט נחת רוח פון יעדן איד באזונדער, און מען טאר קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן, סיי אויף איינעם וואס איז ערגער און סיי אויף איינעם וואס איז בעסער.

דערפאר טאר מען זיך נישט לאזן פונעם יצר הרע, און קיינמאל נישט ווערן צובראכן פון א צווייטן, שטענדיג דארף מען קוקן נאר אויף זיך אליין, און זען וואס מען קען טוהן עפעס א נחת רוח פארן אייבערשטן.

דער רבי זאגט אויפן פסוק "אחד היה אברהם" אז אברהם האט געדינט דעם אייבערשטן מיט דעם אז ער איז געווען איינער אליין, ער האט נישט געקוקט אויף א צווייטן. און דאס דארף יעדער איד נאכמאכן און נאר קוקן אויף זיך אליין, און נישט ווערן צובראכן פון דעם וואס מען זעהט אז א צווייטער איז מער מצליח.

דער רבי האט דערצייילט די מעשה פונעם חכם מיטן תם, אז דער תם איז געווען א שוסטער און ער פלעגט מאכן שיד מיט דריי עקן, אבער ער פלעגט זיך זייער פרייען מיט די שיד וואס ער האט געמאכט, ער פלעגט זייער אויסלויבן זיינע שיד אז זיי זענען זייער שיינע שיד. ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט אז אויב ער מאכט יא אנעלכע שיינע שיד, דאן פארנוואס קען ער נישט בעטן דערפאר די זעלבע סאך געלט וואס א אנדערע שוסטערס בעטן פאר זייערע שיד? האט דער תם געענטפערט: "וואס האט דאס מיט מיר? דאס איז יענעמ'ס מעשה און דאס איז מיין מעשה. און פארנוואס דארף איך קוקן אויף א צווייטן? לאמיר אליין מאכן א חשבון וויפיל האט מיר געקאסט צו מאכן די שיד, און וויפיל איך פארדין אויף דעם, און מיט דעם פריי איך זיך, און עס אינטערעסירט מיר נישט וויפיל א צווייטער מאכט אויף זיינע שיד".

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה, האט ער געזאגט: "און אויב דער דאווענען איז נישט ווי עס דארף צו זיין אז עס ווי א שוכעלע מיט דריי עקן". דאס מיינט אז מיר דארפן פרויברן צו גיין אין די הייליגע וועגן פון דעם תם, און אפילו ווען די תורה ותפלה זענען נישט אזוי הונדערט פראצענט ווי עס דארף צו זיין, זאל מען זיך אבער פרייען דערמיט. און אנשטאט צו קוקן אויף א צווייטן וואס קען בעסער, זאל מען קוקן אויף וואס מען פארדינט אליין פון די גוטע מעשים וואס מען טוט, און זיך פרייען מיט דעם, און דאן וועט מען זוכה זיין זיך צו שטארקן און ווערן נאך בעסער.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין עבודת ה', וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(ליקוטי הלכות, פסח, ה"ט אות כ"ב)

שאלות ותשובות ברסלב

דער אייבערשטער טוט נאר גוט, ווי אזוי קען מען אים בעטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פרעגן א זאך וואס שטערט מיך. איך געדענק נאך ווי אין חדר האבן מיינע מלמדים גערעדט ווי אלעס איז באשערט און השגחה פּרטיה, דער אייבערשטער פירט יעדע זאך מיט א פונקטליכקייט. ברורה ה' איך האב די לעצטע שטיק צייט אנגעהויבן פאלגן דעם ראש ישיבה און אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן אָבער אַ גאַנצע צייט טראַכט איך אז אויב דער אייבערשטער פירט די וועלט און טוט אלעס וואס איז דאס בעסטע פאר מיר דאן וואס טו איך דא? צום ביישפיל אויב איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל שנעל אנקומען אהיים, טראכט איך אז דער אייבערשטער האט דאך שוין פונקטליך אויסגעפלאנט ווען איך וועל אנקומען אהיים, פארנוואס בעט איך דעם אייבערשטן ער זאל טון אַנדערש ווי דאס וואס איז די בעסטע פאר מיר? איך בין זייער צומישט אין דעם.

הצ'לה.

תשובה:

בערות ה' ותבונה

זום א' פרשת אחרי ב', כ"ג ניסן, אסרו חג, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אזוי ווי דו זאגסט, אלעס איז אנגעשריבן פונעם אייבערשטן פונקטליך ווען עס זאל זיין, וואס עס זאל זיין, און ווי אזוי עס זאל זיין; נישטא קיין שום זאך אין די וועלט וואס געשעט פון זיך אליינס; דו טראכסט זייער גוט, אזוי דאך מען טראכטן.

מיט דעם דארפסטו וויסן אז דער באשעפער וואס מאכט אלעס און טוט אלעס - ער זאגט אונז מיר זאלן דאווענען צו אים און בעטן פון אים עס זאל זיין גוט פאר אונז. מיר האבן א מצוה פון דאווענען צום אייבערשטן, אים בעטן ער זאל אונז העלפן מיט אלעס וואס מיר דארפן. די אנשי כנסת הגדולה האבן מתקן געווען די גוסח התפילה אויסגעשטעלט צו בעטן אויך רפואה, אויך פרנסה און אזוי ווייטער, ווייל דער אייבערשטער וויל מיר זאלן בעטן פון אים, און אז מען בעט אים דריידט ער אלעס אויס און ברענגט אונז ישועות.

וואויל איך דעם וואס בעט יעדע זאך דעם אייבערשטן, ער לעבט מיטן אייבערשטן - וועט ער שפירן טעם גן עדן אויף די וועלט.

(צטו אמונה אחרי ב' תשפ"ב)

תפלה און יראת שמים על דרך ישראל סבא, מיט די אלע הייליגע עצות פון הייליג רבין, אויפן וועג ווי אזוי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, דער דער ראש ישיבה שליט"א איז ווייטער ממשיך.

הכרת פניהם ענתה בם. ווי עס זאגן עדות אלע עלטערן, זעט מען אויף די תלמידים ותלמידות א געוואלדיגע חן, און איידלקייט, אן ערליכקייט און א תמימות וואס מען טרעפט נישט געווענליך. דאס קומט נאר פון די הייליגע תורה וואס די קינדער לערנען פלייסג וואס די תורה איז אילת אהבים ויעלת חן, און פון דעם וואס די קינדער רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, וואס דאס הייליגט און איידלט אויס דער מענטש.

די קינדער'ס ליפן שאקלען זיך כסדר און רעדן און שמועסן שטענדיג מיטן אייבערשטן, אלץ האבן זיי צו פארציילן ניסים ונפלאות וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט זיי, זיי דערציילן "מעשיות פון תפלה", ווי דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און האט צוגעהערט צו די תפילות וואס זיי האבן געבעטן.

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט אז ווען די אמונה ווערט אייגענבאקן אין די יונגע הערצערלעך, דאן וועלן זיי שוין לעבן מיטן אייבערשטן זייער גאנץ לעבן, די ריינע אמונה וועט מיטוואקסן מיט זיי אלע יארן, זיי וועלן שוין קיינמאל נישט אוועקגיין פונעם אייבערשטן. אין יעדן מצב וואס זיי וועלן נאר זיין, וועלן זיי וויסן אז זיי האבן זיך צו וועסן צו ווענדן, דער אייבערשטער איז מיט זיי שטענדיג, און ער וועט זיי קיינמאל נישט פארלאזן.

עס איז מערקווירדיג איבערצוגיין וואס מוהרא"ש האט דערציילט פארן ראש ישיבה מיט צוועלף יאר צוריק ווען ער איז געזעסן ביי מוהרא"ש יענעם חול המועד פסח און איז איבערגעגאנגען אלע פרטים איבער די נייע תלמוד תורה, האט מוהרא"ש דאן דערציילט וואס עס האט זיך אפגעשפילט אין וויליאמסבורג ווען מען האט געגרינדעט דער ערשטער ברסלבער בית המדרש אין וויליאמסבורג מיט איבער פופציג יאר פריער.

אין יענע יארן איז ברסלב געווען א מושג פון וואס זייער ווייניג האבן בכלל געהערט דערפון, אין אינעם ברסלבער בית המדרש האט מען זיך דאן זייער געמוטשעט מיט מנין. ביי איין געלעגענהייט האט זיך דער גבאי פון בית המדרש אויסגערעדט פאר מוהרא"ש - וואס איז נאך געווען דאן א פרישער יונגעראמאן - ווי שטארק ער מוטשעט זיך צוזאמגעשטעלן דער מנין יעדן שבת.

האט מוהרא"ש זיך צושטייכלט און זיך אנגערופן, "זארגט נישט, דא אין וויליאמסבורג וועט נאך זיין א ברסלבער תלמוד תורה!", און ווען עס איז דעמאלט אריבערגעפארן דארט באסעס פון פארשידענע חדרים, האט מוהרא"ש זיך אנגערופן צו אים, "דו זעסט די באסעס? אזוי וועלן ארום פארן באסעס וואס וועט שטיין געשריבן אויף זיי "תלמוד תורה ברסלב וויליאמסבורג".

פארן גבאי וואס האט דאס געהערט האט דאס אויסגעזען ווי א גרויסער גומא, האט ער זיך אנגערופן צו מוהרא"ש, "איר הלומט בקהין!", "יעצט" - האט מוהרא"ש אויסגעפירט פארן ראש ישיבה - "זעט מען ברוד השם אז דער חלום איז מקוים געווארן!"

שטייענדיג צוועלף יאר שפעטער, זעט מען די הערליכע פירות וואס זענען ארויסגעקומען פונעם חדר, טייל פון די ערשטע קינדער אין חדר זענען שוין היינט מלמדים מומחים אין די מוסדות, אלע זענען אויפגעוואקסן לשם ולתפארת מיט א ברען צום הייליגן באשעפער.

והודעתם לבניך ולבני בניך!

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קלז) תקא

פאר שבעות, איז הרב הקדוש מחמלניץ זי"ע אריבערגעקומען צום הייליגן רבי'ן פאר א באזוך, ער איז געווען דעם רבי'נס מחותן קע פריער אין סימן ש"א, און דער רבי האט געהייסן צוגרייטן א גרויסע סעודה פאר אים, און דערנאך האט דער רבי דערציילט גאר א וואונדערליכע מעשה. דער רבי האט אנגעהויבן, "איך וועל איך דערציילן וואס איך האב געזען, און איר זאלט דאס דערציילן פאר איינער קינדער".

איינער איז געליגן אויף דער ערד, און ארום אים איז געזעסן א רינג, ארום דעם רינג איז געווען נאך א רינג, און ארום יענעם רינג איז געזעסן נאך א רינג, און אזוי ווייטער אסאך רינגען. און ארום די אלע רינגען זענען געזעסן נאך אסאך מענטשן אן קיין סדר.

דער וואס איז געזעסן אינמיטן נער איז געזעסן אנגעלייגט אויף די זייטן, האט עפעס געמאכט מיט די ליפן, און אלע ארום אים האבן אויך נאכגעמאכט די זעלבע מיט די ליפן.

דערנאך האב איך געזען אז דער מיטלסטער איז מער נישטא, און די אלע ארומיגע האבן אויסגעהערט מאכן מיט די ליפן. האב איך געפרעגט וואס דאס מיינט, האט מען מיר געענטפערט אז ער איז קאלט געווארן און איז אויסגעגאנגען און אויסגעהערט רעדן, האבן זיי אויך אויסגעהערט רעדן.

דערנאך האבן זיי אלע אנגעהויבן לויפן, איך בין זיי נאכגעלאפן און געזען צוויי פאלאצן, עס זענען געווען גאר שיינע הערליכע געביידעס, און דארט זענען געווען צוויי מיניסטארן. די מענטשן זענען געלאפן צו די מיניסטארן און אנגעהויבן טענה'ען מיט זיי, "פארנוואס האט איר אונז פארנארט?", און זיי האבן געוואלט הרגענען די מיניסטארן.

איך האב געזען די מיניסטארן, און זיי זענען מיר זייער געפאלן, און איך בין זיי נאכגעלאפן און געזען פון דערווייטנס א שיינע געצעלט, און פון דארט האט מען געשריגן צו די מיניסטארן, "גייט צוריק! בעסט אלע איינער זכותים וואס איר האט, געמט דאס אין די הענט און גייט צום ליכט וואס הענגט דארט, און דארט וועט איר פועלן אלעס וואס איר דארפט!"

זיי זענען טאקע צוריק געגאנגען און באקומען זייערע זכותים, עס איז געווען דארט בינקלעך מיט זכותים, און זיי זענען געלאפן צו די ליכט. איך בין זיי נאכגעלאפן און געזען ווי א ליכט ברענט אין די לופט. די מיניסטארן זענען געקומען און אריינגעווארפן די זכותים אינעם ליכט, עס איז אויסגעפאלן פונעם ליכט פונקטן אריין אין זייער מויל, און דערנאך האט די ליכט זיך צוריק געקערט.

פונעם ליכט איז געווארן א טיף, אלע האבן געטרינקען פונעם טיף, און עס איז געווארן באשעפעניש אין זייער בויד, און ווען זיי האבן געעפנט די מויל צו רעדן זענען

די באשעפענישן ארויסגעגאנגען, איך האב זיי געזען לויפן אין קרימען, זיי זענען נישט געווען קיין מענטשן און איך נישט קיין מין חנה, נאר באשעפענישן.

דערנאך האבן זיי באשלאסן זיך אומצוקערן צו זייער פלאץ, זיי האבן געפרעגט, "ווי אזוי קענען מיר צוריק אהיימגיין?", האט זיך איינער אָנגערופן, "מיר וועלן שיקן צו דעם וואס שטייט דאָרט און האַלט אַ שווערד פון די הימל ביז דער ערד!", האבן זיי געפרעגט, "וועמען וועלן מיר שיקן?", און זיי האבן באשלאסן צו שיקן די באשעפענישן.

די באשעפענישן זענען אהינגעגאנגען, איך בין זיי נאכגעלאפן און געזען יענעם, ער איז געווען זייער שרעקעדיג, ער שטייט פון די הימל ביז דער ערד, מיט אַ שווערד אין די האנט פון די הימל ביז דער ערד, און די שווערד האט אסאך שאַרפן. דאס הייסט, איין שאַרף הרגט, אַ צווייטע שאַרף מאַכט אַרעם, אַן אַנדערע שאַרף ברענגט שוואַכקייט, און אזוי ווייטער נאך אַסאך שאַרפן פאַר אַסאך סאַרט עונושים און שטראַפן.

זיי האבן זיך אָנגעהויבן בעטן, "שוין אַזאַ לאַנגע צייט וואָס מיר האָבן יסורים פון דיר, געצט העלף אונז און ברענג אונז צוריק צו אונזער פלאַץ!", און ער האט געזאָגט, "איך קען אייך נישט העלפן!", האבן זיי ווייטער געבעטן, "געב אונז די שאַרף פון טויט, און מיר וועלן זיי הרגענען!", און ער האט נישט געוואלט. זיי האבן ווידער געבעטן אויב ער קען זיי געבן אַן אַנדערע שאַרף, ער האט אָבער נישט געוואלט געבן קיין שום שאַרף, און זיי זענען צוריק געגאנגען.

אינצווישן איז אָנגעקומען אַ באַפעל צו הרגענען די מיניסטאַרן, און מען האט זיי אַראַפּגענומען דעם קאַפּ. און גלייך האט זיך די גאַנצע מעשה ווידער אָנגעהויבן, איינער ליגט אויף דער ערד אינמיטן מיט רינגען אַרום אים, און אזוי ווייטער, מען לויפט ווידער צו די מיניסטאַרן, און אזוי ווייטער אַלעס אזוי ווי פריער, אָבער ביים צווייטן מאל האב איך געזען אַז די מיניסטאַרן האבן נישט אַריינגעוואָרפן די זכּוּתים אינעם ליכט. וואָס יא? ליינט קרימענדיגע וואָך א"ה גענומען פון ספר "פְּעֻלַת הַצִּדִּיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק געהויבענע יום טוב פסח מיטן ראש ישיבה שליט"א

דעם יום טוב פסח האבן די איינוואוינער פון קרית ברסלב ליבערטי געהאט די זכיה זיך צו געפונען במחיצת פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט געוויילט אין שטעטל און גאנץ יום טוב.

ווי די חשובע איינוואוינער פון שטעטל געבן איבער, איז עס געווען גאר א הערליכער און דערהויבענער יום טוב פסח, מען האט זיך מחי געווען און הנאה געהאט יעדע מינוט, און עס וועט בלייבן איינגעקריצט אין די ביינער פאר א לאנגע צייט. דער ראש ישיבה שליט"א איז שוין ארויסגעפארן עטליכע טעג פאר יום טוב, צו קענען צוגרייטן דעם יום טוב ווי עס דארף צו זיין, און במשך די פאר טעג האט דער ראש ישיבה שליט"א אסאך עוסק געווען אין אלע קהלישע ענינים וואס פעלט אויס פארן שטעטל.

ערב פסח אינדערפרי, נאכין פארברענען דעם חמץ, איז פארגעקומען די מעמד זיכוי הפת פארן עירוב אין שטעטל ביים ראש ישיבה אינדערהיים, מיט די באטייליגונג פון די חשובע בודקים פונעם עירוב, וואס זענען זיך מוסר נפש א גאנץ יאר בודק צו זיין דעם עירוב, און גייען ארום יעדן ערב שבת זיכער צו מאכן אז דער עירוב איז כשר, דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן פאר אלע בודקים א מצה פונעם פאריעווען עירוב, אלס אות זכרון פאר זייער איבערגעגעבנקייט פארן שבת קודש.

צום ערשטן מאל האט מען געבאקן דאס יאר ערב פסח מצות אינעם נייעם מצה בעקעריי אין שטעטל, גלייך ביי חצות האט מען אנגעהויבן באקן די מצות מיט גרויס שמחה, דער ראש ישיבה שליט"א האט פארגעזאגט הלל. במשך דעם יום טוב האט דער ראש ישיבה שליט"א איינגעטיילט די תפלות צו דאווענען און געבן שיעורים אין אלע בתי מדרשים אין שטאט.

אין לויף פונעם יום טוב האט דער ראש ישיבה שליט"א אסאך גערעדט און פארגעלערנט און מחזק געווען אידישע קינדער, בעיקר מיט דעם "פה-סח", די אידן זענען געווען אין מצרים, געארבעט שווער און געליטן ביטערע צרות, ביז משה רבינו איז געקומען און זיי אויסגעלערנט צו רעדן און שרייען צום אייבערשטן, ווייל נאר דאס איז די אייניגסטע וועג ארום פון אלע צרות, און אזוי האט ער זיי ארויסגענומען פון מצרים. און דאס דארפן מיר אויך טון היינט צו טאגס, אין סיי וועלכע צרה א מענטש איז נאר אריינגעפאלן, האט ער נאר איין אדרעס, זיך צו ווענדן צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן צו אים דאס גאנצע הארץ, און אזוי וועט ער אויסגעלייזט ווערן פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען.

אויך האט מען גערעדט ווי מ'דארף זוכן די גוטע נקודות, דאנקען אסאך דעם אייבערשטן אויף אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז, און אזוי ווערט די הארץ געעפנט און מ'קען גרינגער רעדן און בעטן דעם אייבערשטן. ווען א איד געוואוינט זיך צו רעדן צום אייבערשטן האט ער א גליקליכע און געשמאקע לעבן ברוחניות ובגשמיות. אין א בריוו שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "אדואי דארף מען בעטן און בעטן דעם אייבערשטן, אבער מען דארף אכטונג געבן; אסאך מאל ווען מען איז אזוי אריינגעטון נאר אין בעטן - קען מען אמאל אריינפאלן אין דחיקת השעה, מען קען צומאל האבן אזוי ווי טענות 'איך בעט און בעט און גארנישט, איך באקום נישט קיין ענטפער; דעריבער איז זייער וויכטיג ווען מען בעט דעם אייבערשטן - אים צו דאנקען און לויבן, זוכן גוטס, זוכן נקודות טובות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א ל"ג) אויפן פסוק (קהלת ז, יד): "ביום טובה", ווען עס גייט גוט, דו שפירסט דעם אייבערשטן, "היה בטוב", דאס איז גוט, לעב מיט דעם הרגשה, אבער וויסן זאלסטו "וביום רעה", ווען דו שפירסט גארנישט, אלעס איז פארלאשן, דו זעסט נאר שלעכטס, "ראה" - זוך אויף אלוקות, זוך אין די חושך דעם אייבערשטן, דאנק דעם אייבערשטן. דאס האב איך דיר געמיינט צו זאגן אז דו זאלסט נישט נאר עוסק זיין אין בעטן דעם אייבערשטן, דו דארפטט אויך אין די צייט פון בעטן - דאנקען, אזוי וועסטו זען דאס רחמנות פונעם אייבערשטן, וועסטו נישט אריינפאלן אין עצבות."

אין די טעג פון חול המועד האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן יעדע נאכט א שיעור התחוקות, דער ערשטן טאג חול המועד איז אויך געווען א ספעציעלע שיעור פאר אנשי שלומינו אין ירושלים עיה"ק, מען קען הערן אלע שיעורים אויפן טעלעפאן לויין "קול ברסלב".

א לענגערע אויספירליכע באריכט איבערן הערליכן יום טוב אין שטעטל, קען מען ליינען אינעם "קרית ברסלב" צייטונג. אויך אין אלע בתי מדרשים "היכל הקודש" אין אלע געגנטער, זענען די ארטיגע אידן זיך צוזאמגעקומען און געדאווענט אינאיינעם במשך דעם יום טוב, און זיך געשטארקט מיט די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, וואס זענען מחי' און מחזק יעדן איד אין יעדן מצב. חסל סידור פסח בהלכתו!

צוועלף יאר אפגעצייכנט צו די עפענונג פון תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב

מיט צוועלף יאר צוריק, אין די יעצטיגע טעג, גלייך נאך פסח תש"ע, האט דער אייבערשטער געהאלפן אז דער ראש ישיבה מיט נאך א הייפעלע פון אנשי שלומינו זענען אריינגעשפרינגען אינעם ים, און בס"ד געעפענט די טויערן פונעם נייעם חדר "היכל הקודש", וואס האט זיך דאן געעפענט אין וויליאמסבורג מיט בלויז עטליכע קינדער.

עס איז נישט דורך מער פון עטליכע יאר, און פון דעם איז זיך עס ברוד'ה צוואוואקסן צו די פילע פארצווייגטע מוסדות "היכל הקודש", הדרים, מיידל שולעס, כוללים, און נאך, וואס האבן זיך געעפנט זייט דעמאלט אין וויליאמסבורג, קרית יואל, אין ברסלב ליבערטי און אין ירושלים.

די מוסדות היכל הקודש האבן שוין היינט גאר א ווייטע אפקלאנג, אלס א פלאץ וואו די קינדער ווערן נתחנך מיט תורה <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

א נייע זמן

מען הויבט יעצט אן א נייעם זמן, איך שפיר אבער נישט אז איך בין אויפגעפרישט, ווי אזוי קען איך אליין ווערן באנייעט צום נייעם זמן? קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 8, 2, 1

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אברהם ישע וועבערמאן הי"ו
צו די אפשערן פון זיין זון חיים יחזקאל נ"י

...
החתן משה ווייזער הי"ו
צו זיין שידוך שליסן למזל טוב

עב"ג בת מו"ה נפתלי זאבעל הי"ו

...
מו"ה יואל מאשקאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

...
מו"ה אהרן אפעלדארפער הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

...
מו"ה זעליג ווייס הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב